

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 4. joulukuuta 2009 (04.12)
(OR. en)**

**16917/1/09
REV 1**

LIMITE

**CO EUR-PREP 1
POLGEN 228**

ILMOITUS

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja: Neuvosto

Asia: *Eurooppa-neuvosto (10. ja 11. joulukuuta 2009)*
– *Ehdotus päätelmiksi*

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa ehdotus päätelmiksi, jotka Eurooppa-neuvoston on tarkoitus antaa kokouksessaan 10. ja 11. joulukuuta 2009.

o
o o

Ennen Eurooppa-neuvoston kokousta vaihdettiin näkemyksiä Euroopan parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin pitämän puheenvuoron pohjalta.

o
o o

I Institutionaaliset kysymykset

1. Eurooppa-neuvosto ilmaisee tyytyväisyytensä Lissabonin sopimuksen voimaantuloon 1. joulukuuta 2009. Tämän perussopimuksen ansiosta unioni saa vakaan ja pysyvän toimielinrakenteen ja pystyy kokonaan keskittymään edessä oleviin haasteisiin.
2. Perussopimuksen voimaantulo sujui vaivattomasti Ruotsin puheenjohtajakaudella tehdyn intensiivisen valmistelutyön ansiosta, jota puheenjohtajan selvitys tuo esiin (asiak. 17033/1/09). Herman Van Rompuy aloitti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana ja Catherine Ashton unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana 1. joulukuuta 2009.
3. Eurooppa-neuvosto pyytää lokakuussa 2009 vahvistamaansa puheenjohtajan selvitykseen viitaten, että korkea edustaja esittäisi pikaisesti ehdotuksen Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta, jotta ehdotus siihen liittyvine muun muassa talousarviota koskevine säädöksineen voitaisiin hyväksyä huhtikuun 2010 loppuun mennessä. Valmistelutyön tulisi jatkua nykyisessä muodossaan.
4. Eurooppa-neuvosto pitää myönteisenä julkista kuulemistä, jonka komissio järjesti kansalaisaloitteesta. Se pyytää komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen mahdollisimman pian, jotta säädös voitaisiin hyväksyä vuoden 2010 alkupuoliskolla.

p.m.

II Talous-, rahoitus- ja työllisyystilanne

5. Talous- ja finanssikriisi on aiheuttanut vakavia haasteita maailmantaloudelle ja johtanut vaikeimpaan talouden taantumaa sitten 1930-luvun. EU ja sen jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kriisistä selvitäkseen lukuisia poikkeustoimenpiteitä, joihin kuuluu joulukuussa 2008 hyväksytty Euroopan talouden elvytysuunnitelma. Tukitoimet ovat olleet ratkaisevan tärkeitä pyrittäessä palauttamaan luottamus finanssimarkkinoihin ja takaamaan niiden asianmukainen toiminta sekä lieventämään kriisin vaikutuksia kasvuun ja työllisyyteen.
6. Taloudellinen tilanne on saatu vakautettua ja luottamus on lisääntymässä. Ennusteiden mukaan elpymisen on hidasta vuonna 2010, minkä jälkeen vuonna 2011 palataan vahvempaan kasvuun. Epävarmuutta ja epävakautta esiintyy kuitenkin edelleen, ja työllisyyden ja sosiaalisen tilanteen odotetaan heikkenevän entisestään vuonna 2010. Taloutta tukevia politiikkoja olisi sen vuoksi jatkettava ja lopetettava vasta, kun elpyminen on täysin varmistettu. Jotta odotukset olisivat perusteltuja ja jotta luottamusta lujitettaisiin, Eurooppa-neuvosto vahvistaa, että on tärkeää kehittää ja julkistaa uskottavia ja koordinoituja strategioita laajapohjaisista elvytyspolitiikoista irtautumiseksi.

Irtautumisstrategiat

7. Eurooppa-neuvosto korostaa, että finanssipoliittinen irtautumisstrategia toteutetaan osana vakaus- ja kasvusopimusta, joka säilyy EU:n talousarviokehityksen kulmakivenä. Suositukset liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn kuuluville maille – erityisesti neuvoston 2. joulukuuta 2009 antamat suositukset – ovat tärkeä keino palauttaa julkisen talouden terveys. Eurooppa-neuvosto toistaa tässä yhteydessä 20. lokakuuta 2009 antamansa päätelmät finanssipoliittisesta irtautumisstrategiasta ja palauttaa mieliin, että strategiaan kuuluvan vakauttamisen on selkeästi ylitettävä viitearvo 0,5 prosenttia BKT:stä vuosittain ja että siihen on liitettävä rakenneuudistuksia julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys tueksi. Julkisen talouden vakauttaminen olisi aloitettava viimeistään vuonna 2011 ja jo sitä ennen joissakin jäsenvaltioissa, joissa se on taloudellisten olosuhteiden vuoksi asianmukaista, edellyttäen, että komission ennusteet osoittavat elpymisen edelleen vahvistuvan ja muuttuvan itseään ylläpitäväksi.

8. Tarvitaan laajapohjaisempia irtautumisstrategioita, joissa otetaan huomioon myös rahoitustukitoimien purkamisen tarve. Jatkotyöskentelyn on perustuttava neuvoston 2. joulukuuta 2009 antamissa päätelmissä esitettyihin finanssialan tuen peruuttamisen periaatteisiin. On ratkaisevan tärkeää kehittää koordinoitu lähestymistapa, jossa otetaan huomioon rahoitusvakaus ja yksittäisten jäsenvaltioiden tilanteet ja jolla finanssilaitoksia kannustetaan asteittain luopumaan riippuvuudestaan julkisesta rahoitustuesta.
9. Eurooppa-neuvosto korosti, että julkisten tukitoimien vaiheittainen lopettaminen olisi asianmukaisesti koordinoitava jäsenvaltioiden kesken, jotta vältettäisiin kielteisiä ulkoisvaikutuksia, että irtautumisen ajoituksessa olisi otettava huomioon monia eri tekijöitä ja että yksittäisten jäsenvaltioiden tilanteiden mukaan tuen vaiheittainen lopettaminen tulisi aloittaa valtiontakauksista.
10. Eurooppa-neuvosto rohkaisee neuvostoa jatkamaan irtautumisstrategioiden käsittelyä ja raportoimaan asiasta maaliskuuhun 2010 mennessä sekä finanssipolitiikan että rahoitusalan osalta.

Finanssimarkkinat

11. Finanssikriisi on osoittanut selkeästi finanssilaitosten nykyisten sääntelypuitteiden ja valvontajärjestelyjen heikkoudet. Eurooppa-neuvosto panee tyytyväisenä merkille, että neuvosto toimi nopeasti ja määrätietoisesti päättäessään Euroopan finanssivalvonnan kokonaan uudesta rakenteesta. Uuden rakenteen perustamisella on tarkoitus palauttaa kuluttajien ja sijoittajien luottamus finanssimarkkinoihin, antaa parempi suoja talouden tulevia kuplia ja kriisejä vastaan sekä lisätä vakautta ja saada aikaan valvonta, joka vastaa todellisuutta markkinoiden yhdentymisen alalla.

12. Eurooppa-neuvosto panee tyytyväisenä merkille neuvoston saavuttaman yleisnäkemyksen Euroopan unionin uusia valvontapuitteita koskevasta kokonaispaketista. Uusi Euroopan järjestelmäriskikomitea on nyt Euroopan unionin järjestelmä makrotason vakauden riskien valvontaa varten ja, merkittävien riskien tapauksessa, riskivaroitusten ja korjaavia toimia koskevien suositusten antamista varten. Pankkien, vakuutuslaitosten ja arvopaperimarkkinoiden kolme uutta valvontaviranomaista kehittävät yhteisiä teknisiä standardeja, niillä on vahva koordinoititehtävä valvontakollegioissa, ne pystyvät toimimaan tehokkaasti finanssikriiseissä ja ne takaavat EU:n lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen muun muassa sitovan sovittelun avulla. Eurooppa-neuvosto odottaa paketin pikaista hyväksymistä Euroopan parlamentissa, jotta uusi järjestelmä voisi aloittaa toimintansa vuoden 2010 aikana.
13. Vakavaraisuusdirektiivin muuttamista koskevan yleisnäkemyksen hyväksyminen neuvostossa on askel kohti finanssikriisistä johtuvaa finanssialan sääntelyn vahvistamista. Muutoksilla tiukennetaan tiettyjä pankkitoimintoja koskevia pääomavaatimuksia ja otetaan käyttöön selkeät ja sitovat palkka- ja palkkiosäännöt, jotka vastaavat G20-ryhmän hyväksymiä sääntöjä. Finanssialan palkka- ja palkkiopolitiikoilla on edistettävä tervettä ja tehokasta riskinhallintaa, ja niiden olisi oltava osa tulevien talouskriisien estämistä. Eurooppa-neuvosto odottaa nyt Euroopan parlamentin pääsevän asiasta pian lopulliseen sopimukseen. Eurooppa-neuvosto kehottaa finanssialaa panemaan terveet palkitsemiskäytännöt välittömästi täytäntöön ja panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen seurata tiiviisti terveiden palkka- ja palkkioperiaatteiden täytäntöönpanoa. Eurooppa-neuvosto kehottaa myös etenemään myötäsyklisyyden torjunnassa pankkialalla ja pyytää komissiota esittämään vuonna 2010 lisää ehdotuksia, joissa otetaan huomioon Baselin komiteassa meneillään oleva työ.
14. Eurooppa-neuvosto katsoo lisäksi, että on erityisen tärkeää vauhdittaa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevaa direktiiviehdotusta, jossa olisi käsiteltävä myös asianmukaisia palkka- ja palkkiopolitiikkoja. Se pitää myönteisenä komission aikomusta esittää vuonna 2010 lainsäädäntöehdotuksia johdannaismarkkinoiden vakauden ja läpinäkyvyyden parantamiseksi.

15. EU:ssa on merkittäviä rakenteellisia haasteita. Sen vuoksi Lissabonin strategia käynnistettiin kymmenen vuotta sitten. Tämä strategia on ollut hyödyllinen laadittaessa kehystä Euroopan kilpailukyvyn tehostamiseksi ja rakenneuudistuksen kannustamiseksi. Nyt on aika arvioida Lissabonin strategian vaikutusta ja ennen kaikkea suunnata katse tulevaisuuteen. Kriisin aiheuttamien taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten sekä väestön ikääntymisen ja ilmastonmuutoksen aiheuttamien haasteiden vuoksi uutta strategiaa tarvitaan enemmän kuin koskaan aiemmin. Jotta kilpailukykyä voitaisiin entisestään lisätä ja EU:n talouskasvun mahdollisuuksia parantaa, toiminnassa on keskityttävä pitkän aikavälin uudistuksiin kunnianhimoista ja paranneltua uutta strategiaa noudattaen.
16. Ennen kevään Eurooppa-neuvostoa olisi määriteltävä tällaisen EU 2020 -strategian sisältö ja tutkittava, kuinka kestävä julkinen rahoitus varmistetaan puuttumatta investointeihin ja sosiaaliseen hyvinvointiin, kuinka osallisuutta edistävät ja tehokkaat työmarkkinat perustetaan, kuinka sisämarkkinoita tehostetaan entisestään ja kuinka ulkomaankaupasta ja avoimuudesta saadaan täysimääräinen hyöty. Muut tutkimisen arvoiset tärkeät kysymykset koskevat vihreämmän talouden tuomia etuja, liiketoimintaympäristön parantamista ja talouksiemme tietopohjan (esim. tutkimus ja innovointi) parantamista. Tässä yhteydessä olisi tehtävä kaikki mahdollinen sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja sukupuolten tasa-arvon varmistamiseksi.
17. Samalla Eurooppa-neuvosto kehottaa pohtimaan uudelleen käytettäviä menetelmiä, sillä tarvitsemme konkreettisia tuloksia tuottavaa tehokkaampaa ja avoimempaa hallintorakennetta. Toimenpiteiden seuranta ja arviointi on tältä osin välttämätöntä. On myös syytä pohtia, mikä on paras tapa käyttää maakohtaisia suosituksia ja tehostaa kansallisten ja EU:n toimenpiteiden välistä yhteyttä ja kuinka parhaiten parantaa kansallista omavastuuta työmarkkinaosapuolten sekä alue- ja paikallisviranomaisten aktiivisemmän osallistumisen kautta.
18. Eurooppa-neuvosto panee merkille komission tulevasta strategiasta käynnistämän konsultaation. Se odottaa saavansa kunnianhimoisen ehdotuksen mahdollisimman pian vuonna 2010, jotta siitä voitaisiin keskustella ensi kevään Eurooppa-neuvostossa.

19. Kestävä kehitys on Lissabonin sopimuksen mukaan Euroopan unionin perimmäinen tavoite. Kuten unionin kestävän kehityksen strategian vuoden 2009 uudelleentarkastelusta tehdyssä puheenjohtajavaltion selvityksessä (16818/09) korostetaan, strategia tarjoaa edelleen pitkän aikavälin vision, joka muodostaa laajan poliittisen toimintakehyksen kaikille unionin politiikoille ja strategioille.
20. Useat kestävämmät kehityssuuntaukset edellyttävät nopeaa toimintaa. Huomattavia lisätoimia on toteutettava ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen mukautumiseksi, liikennealan suuren energiankulutuksen pienentämiseksi ja biologisen monimuotoisuuden tämänhetkisen köyhtymiskehityksen kääntämiseksi toiseen suuntaan. Tulevaisuudessa on korostettava voimakkaammin siirtymistä kohti turvallista ja kestävää vähähiilistä ja vähäisin tuotantopanoksien toimivaa taloutta. Painopistetoimet olisi täsmennettävä selkeämmin tulevissa uudelleentarkasteluissa. Hallinnointia, kuten sen täytäntöönpano-, valvonta- ja seurantamekanismeja, olisi tehostettava esimerkiksi luomalla tiiviimmät yhteydet tulevaan EU 2020 -strategiaan ja muihin monialaisiin strategioihin.
-
21. Eurooppa-neuvosto panee tyytyväisenä merkille, että komissio ilmoitti 17. lokakuuta 2008 antamassaan tiedonannossa aikeensa perustaa Euroopan syrjäisimpien alueiden foorumi, johon voivat osallistua kaikki jäsenvaltiot ja syrjäisimmät alueet. Foorumin avajaiset järjestetään Brysselissä 27. ja 28. toukokuuta 2010. Tämän jälkeen se järjestetään joka toinen vuosi.
22. Eurooppa-neuvosto muistuttaa, että tavoitteena on tehdä kokonaisvaltainen talousarvion tarkastus, johon kuuluvat kaikki EU:n varainkäyttöön ja varoihin liittyvät näkökohdat. Eurooppa-neuvosto pyytää komissiota esittämään kertomuksen, jotta neuvosto pystyisi antamaan ensisijaisia toimia koskevat suuntaviivat vuoden 2010 aikana.

III Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten

23. Haagin ohjelma annettiin viisi vuotta sitten, joten unionin on nyt aika tarkastella politiikkansa uudelleen voidakseen vastata uusiin haasteisiin tehokkaalla tavalla. Tätä tarkoitusta varten Eurooppa-neuvosto hyväksyi Tukholman ohjelmaksi kutsuttavan uuden monivuotisen ohjelman vuosiksi 2010–2014.
24. Eurooppa-neuvosto katsoo, että tulevina vuosina on keskityttävä ennen kaikkea EU:n kansalaisten ja muiden EU:n vastuulla olevien henkilöiden etuihin ja tarpeisiin. Haasteena on varmistaa perusoikeuksien ja -vapauksien sekä koskemattomuuden kunnioittaminen samalla kun taataan turvallisuus Euroopassa. On ehdottoman tärkeää, että lainvalvontatoimenpiteet, yksilöiden oikeuksien suojaamista koskevat toimenpiteet sekä oikeusvaltioperiaatetta ja kansainvälistä suojelua koskevat säännöt ovat johdonmukaisia ja toisiaan täydentäviä. Tukholman ohjelmassa korostetaan jäljempänä esitettäviä painopisteitä.
25. ***Kansalaisuuden ja perusoikeuksien edistäminen:*** Euroopan kansalaisuudesta on tultava konkreettista todellisuutta. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen on ennen kaikkea oltava yhtenäinen alue, jolla perusoikeudet suojataan. Schengen-alueen laajentumisen on jatkuttava. Yksilön ja ihmisarvon sekä muiden perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksessa vahvistettujen oikeuksien kunnioittaminen on keskeinen arvo. Näiden vapauksien toteutuminen ja kansalaisten yksityisyys on esimerkiksi taattava myös jäsenvaltion rajojen ulkopuolella erityisesti suojaamalla henkilötiedot. Lisäksi on otettava huomioon muita heikommassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeet, ja Euroopan kansalaisten ja muiden on voitava käyttää nimenomaisia oikeuksiaan kaikilta osin Euroopan unionissa ja, silloin kun se on asianmukaista, myös unionin ulkopuolella.

26. **Lain ja oikeuden Eurooppa:** Euroopan oikeusalueen toteutumista on lujitettava, jotta nykyisistä epäjohtonmukaisuuksista päästäisiin eroon. Ensisijaisesti tarvitaan mekanismeja, joilla parannetaan oikeussuojan saatavuutta niin, että kansalaiset voivat käyttää oikeuksiaan kaikkialla EU:ssa. Lisäksi olisi tehostettava oikeusalan ammattilaisten yhteistyötä ja koulutusta sekä turvattava riittävät resurssit, joilla poistetaan esteet oikeudellisten asiakirjojen tunnustamiselta muissa jäsenvaltioissa.
27. **Suojaava Eurooppa:** Olisi kehitettävä sisäisen turvallisuuden strategia, jolla parannetaan turvallisuutta unionissa ja suojellaan sillä tavoin Euroopan kansalaisten henkeä ja turvallisuutta sekä puututaan järjestäytyneeseen rikollisuuteen, terrorismiin ja muihin uhkiin. Strategialla olisi pyrittävä vahvistamaan lainvalvonnan, rajaturvallisuuden, pelastuspalvelun ja katastrofien hallinnan sekä rikosoikeuden alalla tehtävää yhteistyötä, jotta Euroopasta voidaan tehdä turvallisempi alue. Euroopan unionin työn perustana on oltava jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus, ja SEUT-sopimuksen 222 artiklaa on hyödynnettävä täysimääräisesti.
28. **Eurooppaan pääsy globaalituneessa maailmassa:** EU:n alueelle pääsyn tulisi olla tehokkaampaa ja toimivampaa liike-elämän edustajien, matkailijoiden, opiskelijoiden, tutkijoiden, työntekijöiden, kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden ja muiden sellaisten henkilöiden kannalta, joilla on oikeutettu intressi päästä EU:n alueelle. Samaan aikaan unionin ja sen jäsenvaltioiden on taattava kansalaistensa turvallisuus. Yhdennetyn rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikkojen olisi palveltava näitä tarkoituksia.

29. ***Vastuun, solidaarisuuden ja kumppanuuden Eurooppa muuttoliike- ja turvapaikka-asioissa:*** Tulevaisuuteen suuntautuvan ja kokonaisvaltaisen, solidaarisuuteen ja vastuullisuuteen perustuvan eurooppalaisen muuttoliikepolitiikan kehittäminen säilyy Euroopan unionin keskeisenä poliittisena tavoitteena. Kaikki asiaankuuluvat oikeudelliset välineet on pantava tosiasiallisesti täytäntöön, ja alalla toimivia virastoja olisi hyödynnettävä täysimääräisesti. Hyvin hallitusta muuttoliikkeestä voi olla hyötyä kaikille osallisille. Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimus on selkeä lähtökohta alan jatkotoimille. Eurooppa tarvitsee joustavan toimintalinjan, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden painopisteet ja tarpeet ja jonka avulla muuttajat voivat hyödyntää mahdollisuuksiaan kaikilta osin. Suojelun tarpeessa oleville henkilöille on turvattava pääsy oikeudellisesti varmoihin ja tehokkaisiin turvapaikkamenettelyihin. Jotta EU:ssa voidaan pitää yllä uskottavia ja kestäviä maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmiä, on laitonta muuttoliikettä pyrittävä estämään, valvomaan ja torjumaan Eurooppa-neuvoston lokakuussa 2009 antamien päätelmien mukaisesti, sillä laittomat muuttovirrat aiheuttavat EU:lle kasvavaa painetta, erityisesti jäsenvaltioissa, jotka sijaitsevat EU:n ulkorajoilla ja varsinkin sen eteläisillä rajoilla.
30. ***Euroopan asema globaalistuneessa maailmassa – ulkoinen ulottuvuus:*** EU:n vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan politiikan ulkoisella ulottuvuudella on suuri merkitys, ja alan politiikat onkin otettava entistä suuremmassa määrin osaksi Euroopan unionin yleisiä politiikkoja. Toiminta ulkoisen ulottuvuuden alalla on olennaista keskeisiin haasteisiimme vastaamiseksi ja jotta voisimme tarjota EU:n kansalaisille parempia mahdollisuuksia työntekoon ja liiketoimintaan maailmanlaajuisesti. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ulkoinen ulottuvuus on ratkaisevan tärkeä tekijä pyrittäessä tämän ohjelman tavoitteiden toteutumiseen, ja se pitäisi erityisesti ottaa huomioon EU:n ulkopoliitiikan kaikissa muissa näkökohdissa, joiden kanssa siinä olisi noudatettava täyttä johdonmukaisuutta.
31. Eurooppa-neuvosto pyytää komissiota esittämään Tukholman ohjelman täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman sen hyväksymiseksi viimeistään kesäkuussa 2010 ja toimittamaan sen väliarvioinnin ennen kesäkuuta 2012.

IV Kööpenhaminan ilmastokokous

32. Kööpenhaminan kokous tarjoaa kansainväliselle yhteisölle historiallisen mahdollisuuden toimia yhdessä ilmastonmuutoksen haasteeseen vastaamiseksi. Eurooppa-neuvosto palauttaa mieliin 30. lokakuuta 2009 hyväksymänsä neuvottelukannan. Kaikkien osapuolten on pyrittävä kaikin keinoin saamaan aikaan maailmanlaajuinen, kattava ja kunnianhimoinen Kööpenhaminan sopimus, johon sisältyvät Balin toimintasuunnitelman kaikki rakenneosat. Yksi Kööpenhaminan sopimuksen ennakoedellytyksistä on, että siinä käytetään yhteisesti sovittuja ja avoimia kansainvälisiä kasvihuonekaasujen mittaus-, raportointi- ja todentamisvaatimuksia, jolloin varmistetaan sitoumusten, toimien ja tuen avoimuus. Sopimuksen pohjalta olisi mieluiten kuuden kuukauden kuluessa Kööpenhaminan kokouksesta saatava viimeistelty oikeudellisesti sitova väline 1. tammikuuta 2013 alkavaksi kaudeksi.
33. Eurooppa-neuvosto panee tältä osin tyytyväisenä merkille useiden maiden äskettäin esittämät päästövähennyslupaukset. Yhteisenä tavoitteenamme on oltava, että maapallon lämpeneminen pysyy tieteellisesti perustellun kahden celsiusasteen rajan alapuolella. Jotkut osapuolet eivät ole vielä esittäneet tätä tavoitetta vastaavia tarjouksia. Eurooppa-neuvosto kehottaa niitä tekemään näin viipymättä.
34. Euroopan unioni on eturivin toimija ilmastonmuutoksen torjunnassa. Osana vuoden 2012 jälkeistä maailmanlaajuista ja kattavaa sopimusta EU toistaa ehdollisen tarjouksensa siirtyä 30 prosentin päästövähennyksiin vuoden 1990 tasoihin verrattuna vuoteen 2020 mennessä, jos muut teollisuusmaat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja jos kehitysmaat osallistuvat tavoitteen saavuttamiseen asianmukaisella tavalla vastuunsa ja valmiuksiensa mukaan.

35. Kööpenhaminan sopimukseen olisi sisällytettävä määräyksiä välittömistä toimista, jotka aloitetaan vuonna 2010. Eurooppa-neuvosto toteaa, että tämä edellyttää rahoitustuen lisäämistä. Nopeasti käytettävissä olevaan kansainväliseen julkiseen tukeen olisi kuuluttava erillistä tukea sopeutumiseen, hillitsemiseen ja valmiuksien kehittämiseen, ja se olisi kohdennettava erityisesti vähiten kehittyneisiin maihin. EU kehottaa teollisuusmaita ilmoittamaan osuutensa tällaisen tuen antamisesta. EU:n jäsenvaltiot ovat valmiita myöntämään nopeasti käytettävissä olevaa rahoitusta vähintään [X] miljardia euroa vuosina 2010–2012.

V Laajentuminen

[täydennetään ulkoasioiden neuvoston käsiteltyä asiaa]

VI Ulkosuhteet

Itäinen kumppanuus ja Välimeren unioni

36. Eurooppa-neuvosto ilmaisee tyytyväisyytensä itäisen kumppanuuden täytäntöönpanon alkamiseen sen jälkeen, kun kumppanuus käynnistettiin Prahassa 7. toukokuuta 2009 pidetyssä huippukokouksessa, ja panee tyytyväisenä merkille äskettäin toteutetut toimet EU:n ja kumppanimaiden suhteiden lujittamiseksi ja syventämiseksi. Eurooppa-neuvosto korostaa, että Euroopan unioni on sitoutunut edesauttamaan itäisen kumppanuuden täytäntöönpanoa ja edistämään kumppanimaiden lähentymistä EU:hun.

37. Eurooppa-neuvosto korostaa, kuinka tärkeänä se pitää EU:n ja Välimeren kumppanimaiden välisen kumppanuuden lujittamista. Se suhtautuu myönteisesti suhteiden tehostamiseksi käytävään prosessiin sekä yhteistyön ja vuoropuhelun lisäämiseksi tehtäviin ponnisteluihin ja Välimeren unionin rakenteiden perustamiseen.

Iran

38. Eurooppa-neuvosto on tyytyväinen liitteenä olevaan Irania koskevaan julistukseen.

[asiasta keskustellaan ulkoasioiden neuvostossa]

